

קא א ב מיי פ"ט
מל' ק"ט ל"ה
קב ג מיי פ"ה מהלכות
פרס לחמה ג' ס'
קד ה מיי פ"ה מהל'
ק"ט כלב' ג'
ק"ה מיי פ"ה מהל'
ק"ה מיי פ"ה מהל'
ק"ה מיי פ"ה מהל'
ק"ה מיי פ"ה מהל'
ק"ה מיי פ"ה מהל'
ק"ה מיי פ"ה מהל'
ק"ה מיי פ"ה מהל'
ק"ה מיי פ"ה מהל'
ק"ה מיי פ"ה מהל'
ק"ה מיי פ"ה מהל'
ק"ה מיי פ"ה מהל'
ק"ה מיי פ"ה מהל'
ק"ה מיי פ"ה מהל'

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס

הוצאה כתיב ביה כשבת. פי' אל יאז אש ממקומו והיינו אל יוצא דעה תחומים דרבנן ואפילו למי' תחומין דאורייתא היינו מדמי ולא כתב אל יוצא אל לדידה נמי קרא באולה מיירי דמשמע סוף פ"ק דעירובין (דף י"ז) דמי רבי חייה לוקין על תחומין דבר תורה פי' מאל יאל ופריך לוא שניין לאוהרת מיתה ב"ד הוא משמע דלאולה נמי אחא ואל"ה דברי' הורק (שנת ז') דריש אולה מייכלא העם מהבית וואמר רי' אלספרין חד לאולה דעמי ועד לאולה דבעל הבית ומשום דלאולה מלאכה גרוה היא אלספרין למיכהב בתרבייה ולכי תשיב לה נמי ברי' מסכת שבת (דף ז') בריה לפי שכתובות זני מקראות ומסקי אבות מאי ניהו יציאות יציאות פרתי הוי' :

בגנרין ואמר ר"י ללוא דוקא עברין אלל שיהיו טוך ג' לקרקע דלפי' לרבנן דר"ע לית לה קלטתה כמו שאנחה דמיא בורק במעביר טוך ג' מווד דהי' אחרין בהמולין יין (ס"ד דף פ') אמר רבא הולין חלי גזנרת והניחה וחר והולין חלי אחרת דך עליה חייב ופריך והא אמר רבא טוך שלשה לרבנן נריך הנחה על גבי משאו ומשני לא קשיא כלן בורק כלן במעביר ולוא דוקא נקט התם דך עליה דהא הדין שלל דך עליה טוך ג' אלל נקט דך עליה דהשחא לא נריך שיהא טוך ג' רק שיהא טוך ג' דגרונרת מיחייב ולא תלמך חכמי' הולין ראשונים ממטא הא בשבת לא הויל אולה כענין זה האיל ואלד הפך ביד האחרונים שפנטיס כדמוכח בהמלכע (ס"ד דף ז') וי"ל דהכא מיירי שכל הפך טוך לחומת העורה ואפילו למאן דלמר התם אלד כלי שמיה אלד הכ"מ כלי שיש לו טוך דלית חייב אם הולין מקלטו שני' מה שפנטיס יכל להביאו מצפניס אלע ע"י משית האטו לא היו יטולים האחרונים להביאו אלע :

ובין לתפלה פי' בקונטרס לענין לירוק וזין נראה דבאלו נאמרין (פוסק דף לה) משמע סוגיא דגמרא דלכה כר' יהושע בן לי דאמר חפי' מחילה של ברזל אינה מפסקת ובפירק כל גנות (פ"ה י"ב) משמע סתמא דגמרא דמחילה מפסקת לפירק דקאמר ט' (כ"ג) דהיינו דאמר חפ"י מן משפרין ולענין שופר ומגילה נמי לא מלי' לפיר' דלגן כהדיח בפי' ראוה ב"ד (ר"ה דף כ"ז) וס' היה עובר אחריו בית הכנסת או שהיה ביתו סמוך לבית הכנסת ושמע קול שופר או מגילה אם טון לצי יאל וגרלה **ר"ה** דהכא מיירי לענין לעטת יחיד קדושה ויהא שמייה רבא מברך דלחן מחילה מפסקת לריב"ל ולרב יהודה מפסקת כיון דהי' דבר שלרין עשרה ובי הכי דלל מלטרק לא חובה ידי חובה אלל שופר לא בני עשרה: **רא** נתקדשה שער ניקטר. ואל"ה אם כן בשערי עורה גופה יפולגו כלן בשער ניקטר כלן בשאר שערים וי"ל דמתניתין בפסחא קאי שאי' נפסל אלל טוך לחומת ירושלים :

החלונות ועובי' החומה כלפניס. כ"כ"כ דשעטות (דף מ"ז) פליגי כילד מהלכיס שפי' תודות שהיו מקדשין בזהס חד אחר וז כנגד וז וחד אחר וז אחר וז משמע התם דמבצניס היו מהלכין דפדין בשלמא למאן דלמר וז אחר וז אמנו להכי פנימית נאלכל שכבר קדשה ראשונה אלל למאן דלמר כ' ולי מבצניס היו מהלכין הכי קאמר דקדשה ראשונה טוך לחומה והא דקאמר התם למאן דלמר וז כנגד וז פנימית יך דמקדשה לחומה ירושלים מפני שהיתה בין ב"ד ובין החומה הי' נמי דמקדשה לחומת עורות קאמר והא דקמני שפי' דלשם ולפי' וילקדש: **ל**

מפוסה לפוסה מלא לן. חבורה של שני פסחים צביט אחד : **פוסה**. קרא יתירא הוא למיך חוץ לחבורה אכילתו : טן חולה לא גרסינן טן : **עד שיניס**. במקום חבורה האחרת : **דפנד ליס פקידס וסנפס**. כשבת דבשנין עקרה והנחה לעד שיניח לא תורה אור נגמרה מלאכה וגבי שבת וכל חיובי חטאת כתיב "בעשותו" בעשה את כולה ולא בעשה מקלחה (שבת דף כ"ג) והאי נמי אפי' ללוא בר חטאת הוא האלה כי החס כפיין : **פיו פובלין פוסס כפוסס**. פריס הגשרפי' כיון פר ושעיר ויהי' ופר העלם דבר ופר כהן משית הגשרפי' חוץ ל' מחטת וילפיין בסדר יומא בפי' שני שעירי (דף ס"ה) להלן בשאר פריס הגשרפי' אחא טון להס ג' מחטת וכאן ביוס הכפריס אחא טון להס מחנה אחת בתמיה דכתיב 'ולוא אל מחוץ לחמה' וסוף ג' אלל למר לך כיון שילוא טוך לחמה אחת ממחא בגדיס דהא כתיב 'והסורף אותה יכבס בגדיו' אללחא כשיוולאן מן העורה ממחא בגדיס שעליהס מיד ואל' ללל נח ואלל 'ואלל' הפך כפי' דכתיב 'ואלל' אח הפך ג' : **בגנרין**. על גבי קרקע דלכיל הנחה : **מתני'** **מקור** **עד ספניס** **לפוס**. דכרפיסית לעי' : **בזמורדיס** . בשאר קדשיס שיאל מהן מקלט אכרי : **קולן** . אח הולא בקפיץ : **טן ספגן ולפניס כלפניס** . אלף קרי כל מקוס הגפת הולת שהוא חופף וטוקש סס כשאנורו דהייט משפת הפנימית של טובי הפתח עד מקוס הקדשה שקורין רבי' : **טן ספגן ולפניס** דהייט טוך העיר ממע כלפניס ואלכין סס קדשיס קליס : **טן ספגן ולפניס כלפניס** . דהייט מקוס הקדשה ואלגן עלמנו לא יעמי' השחא הי כלפניס הי כללחין ובגמרא מפרש לי' : **ספולות** . שבתומת ירושלים ועובי' ראש החומה בגובה כלפניס ואלפי' דבשערי' השעריס לא אמרן הכי ההס כדמפרש טעמא בגמרא מפני העומד מן האלף ולפניס מלטרק חין מלטרק : **אינס מפסקו** . שאין הפסק לפני המקוס שהכל גלי ויזעו לפניו ואלן סיומה לפניו : **אלף עלמו** . טובי השער מן הקדשה ולפני' : **שפרי פורס** . מתקדש עוביין בקדושת עורה טון משעב ניקטר מפני האטוע ששמוד סס בעווד מחוסר כפריס ומכניס משס בהטעמו למורה מלטרע משתלח טוך לשלס מחטת כדלמריין כלל דבריס (לעיל מ"ז) : **ספני סס לא נתקדש שפרי ניקטור** . בקדושת עורה והוא שער המזרחית של עורה : **שופרי סס** . ביוס שמונה יומי ספרו ללחר שנתפרא וגלח וטבל והעריב שמשו כשביטי ועודת מפריס ותניא כהקדמן (מנחות כ"ז) מתקדש כפריס שנגמס לעורה עוכשו כרה ונפקא לן משוד מןמחאו בז' ומכניס ידיו משס למורה לתת עליהן מדס האלס שאיל' מוליליו לחוץ היה נפסל ביולא ויצאה במקלח' לוא שמה ביאה לעובשו על כך י' ע"י שמה ביאה וגזירת הכתוב היא והעמיד הכהן המסיר את האלס המיוסר לפני' ג' ונ' (ויקרא יד) : **גנין ועליות לא נתקדשו בין גני ירושלים** בקדושת ירושלים לקדשי קליס בין גני לשיטת העורה בקדושת עורה לקדושת קדשי קדשיס : **כויס ספסל** . חטירות גדולות היו נמנין עד שלא היה הפסח מגיע לכל אחד כי אם כוית מן הפסח : **וסילגה ספסל פיגרה** . לקול המולס ההמון מהלל דומין כאלו הגנין מתקדשין שאין אומרים ההלל על הפסח כדמתן לקמן (דף י"ה) האלשון טעון הלל על אכילתו מל' :

מחבורה לחבורה מנין דתניא **אלל תוציא מן הבית מן הבשר חוצה** אין לי אלא מבית לבית, מחבורה לחבורה מנין ת"ל חוצה וריץ לאבילתו א"ד אמי' המוציא בשר פסח מחבורה לחבורה אינו ריץ עד שיניח (הוצאה) כתיב בית בשבת מה שבת עד רעבר עקרת והנה אף ה"נ עד רעבר עקרת והנה כתיב רבי אבא בר ממל דהווי סובלים אותן במצות, הראשונים יצאו חוץ לחמת העורה והאחרונים לא יצאו : הראשונים ממטאין בגדים והאחרונים אין ממטאין בגדים והא' נהיהו מתיב לה והוא מפרק לה בגנרין : **מתני'** **יאמר** **שיצא מקצתו חוץ עד שמיני לעצם** וקולפי' עד שמיני לפרק וחרוך, ובמקדשין קוצץ בקופיץ שאין בו משום שבתות העצם. מן האגף ולפניס כלפניס. ימן האגף ולחוץ כלחוץ. והחלונות ועובי החומה כלפניס : **ג' אמר רב יהודה אמר רב יובן** לתפלה, ופליגא דריב"ל דא"ר יהושע בן לוי **אפילו מוציא של ברזל אינה מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים**. הא גופא קשיא אמרת מן האגף ולפניס כלפניס הא אגף עצמו כלחוץ, אימא סיפא מן האגף ולחוץ כלחוץ הא אגף עצמו כלפניס : לא קשיא **כאן בשערי עורה** כאן בשערי ירושלים **דאמר רבי שמואל בר רב יצחק מפני מה לא נתקדשו שערי ירושלים מפני שמצורעין מגינין תחתיהן** כהמה מפני החמה ובשמים מפני הגשמים, **ואמר רבי שמואל בר רב יצחק מפני מה לא נתקדשה שער נקטור** מפני השמצורעין עומדין שם ומבניסין בהונות ידם : החלונות ועובי החומה וכו' : **אמר רבי גלן ועליות לא נתקדשו**, אינו והאמר רב משום רבי דריא כו' תא פסחא והלילא פקע איגרא :

לעשרה והצומד חוץ לפסח המוקס שהכל גלי ויזעו לפניו ואלן סיומה לפניו : **אלף עלמו** . טובי השער מן הקדשה ולפני' : **שפרי פורס** . מתקדש עוביין בקדושת עורה טון משעב ניקטר מפני האטוע ששמוד סס בעווד מחוסר כפריס ומכניס משס בהטעמו למורה מלטרע משתלח טוך לשלס מחטת כדלמריין כלל דבריס (לעיל מ"ז) : **ספני סס לא נתקדש שפרי ניקטור** . בקדושת עורה והוא שער המזרחית של עורה : **שופרי סס** . ביוס שמונה יומי ספרו ללחר שנתפרא וגלח וטבל והעריב שמשו כשביטי ועודת מפריס ותניא כהקדמן (מנחות כ"ז) מתקדש כפריס שנגמס לעורה עוכשו כרה ונפקא לן משוד מןמחאו בז' ומכניס ידיו משס למורה לתת עליהן מדס האלס שאיל' מוליליו לחוץ היה נפסל ביולא ויצאה במקלח' לוא שמה ביאה לעובשו על כך י' ע"י שמה ביאה וגזירת הכתוב היא והעמיד הכהן המסיר את האלס המיוסר לפני' ג' ונ' (ויקרא יד) : **גנין ועליות לא נתקדשו בין גני ירושלים** בקדושת ירושלים לקדשי קליס בין גני לשיטת העורה בקדושת עורה לקדושת קדשי קדשיס : **כויס ספסל** . חטירות גדולות היו נמנין עד שלא היה הפסח מגיע לכל אחד כי אם כוית מן הפסח : **וסילגה ספסל פיגרה** . לקול המולס ההמון מהלל דומין כאלו הגנין מתקדשין שאין אומרים ההלל על הפסח כדמתן לקמן (דף י"ה) האלשון טעון הלל על אכילתו מל' :

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס

א"ת פ"ט פ"ט ש"ס כ'
ר"ה ש"ס